

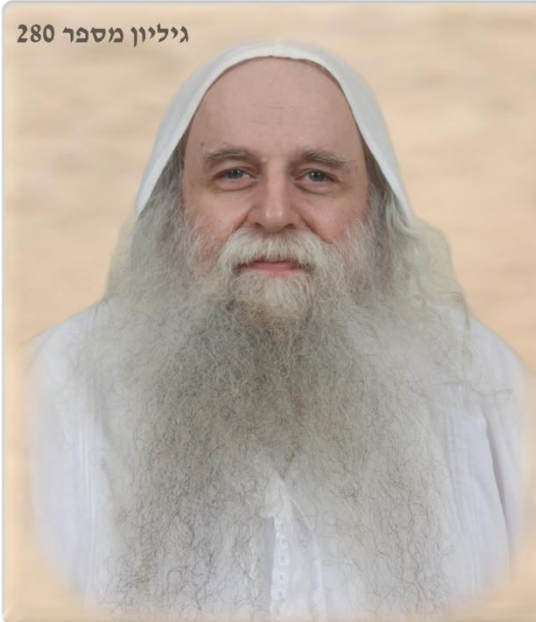

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת ויחי תשפ"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ומתכונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"י

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת ויחי תשפ"ו – בירורים על השראת השכינה ורוח הקודש

כן, אצל יצחק אבינו היה המקרה, כשבא יעקב אבינו להתברך ויצחק אבינו היה צריך למשש אותו, והוא חשד "מי אתה בני", חשד, את מי הוא הולך לברך, את מי צריך לברך, למי מגיעות הברכות, מי בראש.

כל זה חוזר עכשיו פה באופן פלאי אצל יעקב אבינו, זכותם תגן עלינו – גם הוא פתאום במצב הלא נוח הזה שענינו כבדו מזוקן והוא לא רואה, ומביאים לו את הילדים לברך ומסתלקת שכינה, ויש חשד והוא לא יודע מה הולך פה, עד שחוזרת רוח הקודש ואז הוא בא לברך. והבן, יוסף הצדיק, מנסה להחליף לו את הידיים כי הוא רוצה שישים ימינו על הבכור. ויעקב אבינו לא, לא מסכים. הוא שם את יד ימין על אפרים, כי כאן הוא כן מבין מה קורה. שם אצל אביו – "גם ברוך יהיה", כן. פלא, אה? לא היה חייב להיות כל זה ככה בדיוק.

אנחנו יודעים שבן אדם, וזה בשבילנו הקטנים, אין לנו תפיסה באמת בכל זה – אבל בן אדם צריך להזהר בחיים, מה שהוא גוזר על אחרים גוזרים עליו, ככה אומרים חכמים. ואפילו בן אדם צדיק וקדוש עליון ותיקן הכל ואי אפשר אפילו לתפוס את המדרגה שלו – יש עדיין לפעמים משהו שהוא לא תיקון, שהוא לא יודע, שהוא לא שם לב. בן אדם הוא בן אדם.

רבינו הבעל שם טוב הקדוש, בסוף ימיו גילו לו משמים בשביל מה הוא בא לעולם. רגע, עד עכשיו הוא לא ידע: בטח שהוא ידע, אבל היה משהו כנראה חשוב מאד, איזה תיקון מסוים שהוא לא ידע, שגילו לו ברגע האחרון.

וכאן, מה אנו מה חיינו? אנחנו בעלי תשובה, תינוקות שנשברו, עושים תשובה מאהבה ומיראה, מתפללים כל החיים שה' גם יסלח לנו ושנהיה טובים בעיניו – ויש אולי משהו שאמרנו, משהו שעשינו, שאנחנו אפילו לא זוכרים, ופתאום מזכירים לבן אדם. ואם אדם זכה לגילוי פנים, פתאום באה איזו נשמה מעולם האמת ואומרת לו 'תשמע, אתה פגעת בי', 'תשמע, אני עשיתי לך טובה. תשמע, תעשה לי טובה', וכן הלאה.

שבוע טוב! ערב טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת ויחי תשפ"ו. ובשם ה' נעשה ונצליח.

אתם יודעים שאנחנו מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים', והעיקר בשבילנו הקטנים הוא ללמוד מזה למעשה לעבודת ה' שלנו. זו אחת המטרות החשובות. הלואי ונצליח.

ויש פה כל מיני נושאים. אתם יודעים שאני בוחר לפי איפה שלבי נמשך, כמו שאומר האר"י "אין אדם לומד תורה אלא ממקום שלבו חפץ" – שם יש לו תיקון.

דבר ראשון, נתחיל בברכות – גם הברכות שברך את הבנים של יוסף, יעקב אבינו, ואחר כך ברך גם את השבטים, וגם רצה לגלות להם את הקץ. ויש על זה כמה נקודות. אז אנחנו נשחק קצת משחק: בטח אתם יודעים, בכל מיני חקירות משטרה כאלה יש נחקרים שפתאום שוכחים ולא יודעים מה קרה, מה היה, הם שוכחים. אז החוקרים מנסים להזכיר להם ברמז. הם לא רוצים לגלות להם יותר מדי כדי שלא ידעו מה הם יודעים.

כאן במעשה הזה פתאום הבנתי: יעקב אבינו פתאום כשהוא בא לברך את הבנים הוא שואל "מי אלה", כי נסתלקה ממנו שכינה, כי ראה שיצאו מהם, מזרעו של יוסף, יצאו רשעים, ירבעם ואחאב מאפרים ויהוא ממנשה. אז הסתלקה ממנו שכינה, ושאל "מי אלה". וענינו "כָּבֶדוּ מִגְּקוֹן". הוא גם שיכל את ידיו, שינה.

כשחזרה לו רוח הקודש, אומר רש"י במלים שלי, יוסף פייס אותו ואז חזרה אליו רוח הקודש.

יש פה הרבה דיוקים – 'הסתלקה שכינה', לעומת 'חזרה רוח הקודש'. אבל התרגיל שאנחנו עושים כרגע: מה זה מזכיר לכם? מה זה מזכיר לכם זה שהצדיק יושב לברך, באים שני אחים להתברך ויש פה בעיה, את מי לברך קודם, אם בכלל לברך? יש פה חשד. אתם זוכרים? תזכרו. היה מקרה כזה, נכון?...

אתם יודעים שאף אחד לא מת בעצם. הנשמות בינתיים לא מתות. הן שם למעלה עד יום הדין הגדול, ואז יהיה פסק הדין האחרון.

בקיצור, תראו איזה פלא, איך יעקב אבינו נתנסה במה שהוא היה שליח לעשות – מה שהוא עשה לאבא שלו עכשיו עושים לו, בקיצור, במלים שונות, מקרים שונים אבל דומים. מעניין להתבונן בזה.

ובענין של השראת השכינה, הסתלקות השכינה, חזרת רוח הקודש, רצה לגלות את הקץ והסתלקה ממנו שכינה והתחיל לדבר על משהו אחר – יש בזה הרבה נושאים. השראת השכינה, רוח הקודש ונבואה הן לא אותו הדבר. אם זה היה אותו דבר, זה היה נקרא באותו שם. לא. השראת השכינה, זו השכינה הקדושה. רוח הקודש, זו מדרגה של התגלות, מהנוק' אמנם, והנבואה באה מזעיר אנפין. מבינים? אז זעיר אנפין זה מעל השכינה. בקיצור, יש בזה דקויות.

שאלה: האם הצדיק יודע ששורה עליו שכינה? האם הוא מרגיש, או שזה משהו שהוא לא מרגיש? תשובה: לפי עניות דעתי, יש מקרים שהוא מרגיש ויש מקרים שהוא לא מרגיש. ויש מקרים שהוא לא מרגיש ואומרים לו, אז הוא יודע. ויש מקרים שלא אומרים לו, אז הוא לא יודע.

צדיק שהשכינה שורה עליו באופן כללי, באופן קבוע, יש לו להזהר מדברים נוספים זהירות של קדושה יותר מאשר אנשים רגילים. מבינים? ואז הוא יודע? או שהוא יודע, או שהוא לא יודע, או שאומרים לו, כי אם לא אומרים לכן אדם הוא לא יודע כלום, כי כולנו כלום. יש את הבורא יתברך, "אמת מלכנו, אפס זולתו" – כולנו אפס. אנחנו זולתו, אז אנחנו אפס. זה הסיפור.

אז השראת השכינה זה משהו רציני מאד. והשראת רוח הקודש, גם זה משהו רציני מאד, והנבואה זה משהו רציני. אבל כל דבר זה שונה.

אם כן, חזרה בו רוח הקודש, אז הוא ברך אותם. מה קרה, למה ברך אותם? אולי באמת התיקון הוא שהוא שינה את הסדר, זה אפשר לו לברך אותם. הם גם בניו של יוסף, שיש להם חלק גם בחלוקת הארץ. זה לא משהו פשוט.

למה כל הסיפור הזה? למה הסתלקה השכינה? למה חזרה רוח הקודש? כדי להזהיר את יעקב, ככה לפי עניות דעתי. הסתלקות השכינה – 'הו, רגע. תזהר, מה הולך פה'. 'אה, עשית את הבריור? ביררת מה קורה, דיברת עם יוסף? הבנת עד הסוף? יש איזה תיקון שאפשר לעשות? טוב, הנה, שורה רוח הקודש. תברך'. ואז הוא מברך. זה בענין הזה.

ועם השבטים הוא רצה לגלות להם את הקץ – נסתלקה ממנו שכינה. מסכן יעקב אבינו שהיה רגיל שהסתלקה ממנו שכינה מאז ש"טָרַף טָרַף יוֹסֵף" ועד "ותחי רוח יעקב" עברו כמה שנים טובות שהסתלקה ממנו שכינה.

"יש שבר במצרים". "שבר", מה זה שבר? שב"ר, זה ש'ם בן רחל'. רמז. אבל הוא לא גילה את זה ששם בן רחל, הוא עוד לא ידע. אבל "יש שבר במצרים".

בקיצור, עכשיו הוא בא לגלות את הקץ ולא נתנו לו משמים. הקדוש ברוך הוא גוזר, הצדיק מבטל. הצדיק

גוזר, הקדוש ברוך הוא מקיים. זה תמיד ככה? נראה שלא. כנראה לא. יכול להיות מקרה שהצדיק חושב משהו ומשמים לא מסכימים. למשל, כאן יעקב אבינו רצה לגלות את הקץ, מה יהיה באחרית הימים, ומשמים לא נתנו לו. ולמה לא נתנו לו? אנחנו לא יודעים. אולי בגלל אורך הגלות, שלא נתיאש בגלות המר והארוך הזה. אולי כי לא היתה תועלת באותו רגע להגיד את זה, זה לא היה שייך.

אז לגבי הענין של החשדות, כן – "החושד בכשרים לוקה בגופו", רחמנא לצלן, אסור לחשוד. מצד שני, המנגנון של החשד הוא חשוב להשרדות, "ונשמרתם מאד לִנְפְשֵׁיכֶם". אם בן אדם לא חושד, הוא תמים מדי, הוא יכול להנוק. ומה זה לחשוד בכשר – אתה יודע שהוא כשר ואתה חושד בו? או שאם אתה חושד בו, אז אולי הוא לא כשר, הוא עוד לא מספיק כשר כדי שלא תחשוד בו?

בקיצור, כאן אנחנו רואים את החשד של יעקב אבינו בפרשה, עד כדי כך שהוא משביע את יוסף בנו, יוסף הצדיק – משביע אותו שהוא יעלה את העצמות שלו ויקבור אותו במערת המכפלה.

חשבתי על זה, למה היה צריך להשביע אותו? קודם כל, השבועה, זה בדיוק דומה לשבועה של אברהם שהשביע את אליעזר עבדו של אברהם, השביע אותו. אתם זוכרים? אז גם פה זה נראה לפחות לפי החיצוניות אותה שיטה. למה הוא משביע אותו? הוא לא סומך עליו? אם אתה לא סומך עליו, אתה חושד, אתה חושד ואז אתה לא סומך עליו?

אי אפשר היה לא לסמוך על יוסף הצדיק. יוסף הצדיק, כשהוא שלח אותו לשכם הוא ידע שהאחים שונאים אותו, ובכל זאת הוא הלך כי אבא שלח אותו. ופה הוא כמעט מלך במצרים, כן, משנה למלך, יש בידיו לעשות, לפעול, להביא את יעקב אבינו. מובן שצריך רשות מפרעה הרשע, אבל בכל זאת יש סיכוי טוב שהוא יוכל להביא אותו. כמובן, הכל משמים, והרשעים הם רק בובות בידו הקדוש ברוך הוא, למרות שהם חושבים שהם מנהלים את העולם, הוא עשה את עצמו אֵלֹהִים, פרעה.

אז הוא משביע אותו. למה הוא משביע אותו? שאלה. תשובה: כי אי אפשר לדעת מה יקרה בחיים. היום הוא יכול, מחר אולי הוא לא יכול. עכשיו הוא מסכים – אולי מחר זה יראה לו קשה מדי, אולי מסוכן מדי, אולי מסובך מדי, אולי יצטרך לריב עם פרעה, מי יודע מה יכול להיות? אהה, אבל אם הוא משביע אותו, הוא יעשה הכל והוא יקיים, כי לא הכל בידי האדם. מה בידי האדם? "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים". אז השבועה הזאת מחזקת את התוקף – שלא משנה מה יקרה, הוא יקח אותו ויקבור אותו במערת המכפלה. וכך עשה.

וגם יוסף השביע את עם ישראל שיעלו אותו ממצרים. ומשה רבינו היה צריך להעלות את הארון שלו שהיה שקוע בנילוס. מבינים? למה? טוב, פה בכלל מי ידע, לא יודע אם הוא כבר ידע מי יהיה משה רבינו, אין לי מושג, זה לא כתוב. אבל הוא ידע, "פְּקֹד פְּקֹד", ה' ישלח את הגואל – תדאגו להגיד לו שלא ישכח את יוסף, שיקח אותו ויקבור אותו בשכם.

מתוך נפשי – עצות למלחמה הרוחנית

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
י"א טבת תשפ"ו

- א. למרות המצב האישי והכללי – דבקות! שמחה! המתקת הדינים. חיזוק האמונה.
- ב. אם חשבתם שבאים לעולם הזה להנות – טעיתם. באים לכאן על מנת לעבוד קשה לתקן עולם במלכות שד"י, למען שמו באהבה. ואם תעשו זאת באמת, גם החיים כאן יהיו מתוקים מדבש.
- ג. אין שום טעויות בהשגחתו ית'. הטעויות הן שלנו. הסבל נגרם בגלל עוונותינו.
- ד. גשם הוא ברכה. הצפות – זה עונש וסימן שעלינו להתאמץ יותר, ואז יהיו גשמי ברכה ללא סבל.
- ה. אין טבע! הטבע נראה אמתי וקבוע, כי כך גזר הקב"ה. אבל ברגע אחד, כאשר הוא ית' יתגלה – הכל יראו שאין טבע שעומד בפני עצמו, אלא הוא כלי, שליח של הקב"ה, ואין עוד מלבדו.
- ו. עשרה בטבת – התחלת הפורענות. כאשר רואים שהמצב מחמיר ושהדינים מתגברים ר"ל, זה הזמן לעשות תשובה: תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה – תשוב ה"א.
- ואם ח"ו מתעלמים מהאזהרות, הדינים גוברים. ואז אי אפשר למנוע את הפורענות, ר"ל.
- ז. עם ישראל צריך כל הזמן לפשפש במעשיו כעם וכפרטים. וכל אחד חייב להשתפר על מנת שיתקדש שמו ית' בעולם – שזו מטרת התורה הקדושה!
- ח. התורה היא החמצן של עם ישראל.
- ט. אם אדם פוגם, אפילו 'מעט' – הוא מתרחק מבורא עולם ית' הרבה, הרבה... אל תשמע ליצר!
- י. אתה מנותק? חפש אותו, חפש אותו ית'.
- יא. הדבקות היא החיבור לקב"ה בכל רגע ובכל שניה, מאהבה ומיראה.
- יב. עם ישראל הוא העם היחיד שקיבל על עצמו לקיים את התורה. אילולי עשינו זאת, ה' ית' היה מחזיר את העולם לתהו. ומאז בכל פעם שלא מקיימים את התורה כראוי, כעם וכפרטים – הכל משתבש, והצרות מופיעות.
- יג. לבני האדם זכרון קצר וחלש. להבדיל, לקב"ה זכרון אינסופי. הוא זוכר הכל. לכן "אין עצה לנגד ה'"! מלבד עשיית רצונו ית'.
- יד. כאשר היצר הרע תוקף – צריך לזהות אותו מיד, לעצור את המתקפה, ולצאת בתכנית הנוגדת את מטרותיו, ממש כמו במלחמה. אם אנשים ינהגו כך, הם יוכלו לפטור עצמם מקשיים אישיים שנמשכו במשך שנים רבות, בס"ד.
- טו. הכח והכישורים שיש לאדם הם משמים – גם אם הוא מתכחש לכך וממליך עצמו, ר"ל, במקום את בורא עולם.
- טז. הקב"ה הוא הקובע! אך על ישראל לתת כח לפמליא של מעלה. גם הכח שאתה, האיש הפשוט, נותן – נחוץ ביותר!
- יז. האדם בא בגלגול חוזר לעולם הזה, על מנת שיתקן את אשר עיוות בגלגולים קודמים. וכל הנדרש לכך מוכן מראש במסלול חייו, לפרטי פרטים – יעמידו אותו באותם נסיונות חוזרים, כדי שהפעם יבחר נכון ויצליח לתקן. לכן: ערנות!
- יח. למד את עצמך ואת ילדיך לזהות את הלחישות של היצר הרע – ולהבדיל, את אלה של היצר הטוב! בכל סוגיה, למד אותם זאת. וכך הם ינצלו, בס"ד.
- יט. הכל משמים לטובת האדם, כדי להמתיק מעליו את הדינים! ולכן אמר דוד המלך: "ה' אמר לו קלל".
- כ. קרא את ספרנו 'דרך עץ החיים', וישם אותו. התמד בו. חיה על פיו. ותראה עולם חדש ומופלא, בס"ד!
- כא. התחבר לשידורי 'ערב דא"ז', שנמצאים באתר החסידות, והתמד בשמיעתם. וזה יעלה אותך מעלה מעלה, בס"ד!
- כב. למד תורה בכוונה להתחזק בעבודתו ית' באמת. וזה יקרב אותך לה' ית'!
- כג. הישאר תמיד תמים וטהור ומודה על האמת. וכך ה' ית' יעזור לך תמיד.
- כד. עורר געגועים לה' ית', והתבונן באותיות שם י' ה' ו' ה'. כתוב אותן בדמיוןך על המצח למשך כמה דקות ליום – והאור יתחיל להאיר לך.
- כה. שמור על הקדושה במחשבה, דיבור ומעשה, כי זו הדרך המובילה לקדושה באמת, ואם תזכה – גם לגילוי פנים.
- כו. אהוב את הבריות. וזכה אותם תמיד.

לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות דע"ה ואת 'ערב דא"ז'

בכל מקום לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה.

לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכט"ס!